

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 126.

Ottende Session.

37te Møde.

Mandagen den 26de Januar. Aften Kl. 7.

(Forts.)

Tscherning (fortsat): Saaledes var Sagen stillet dengang. Jeg sagde: jeg nægter ikke Fedeqvægets gode og gavnlige Indflydelse, men jeg paastaaer, at den Maade at gaae frem paa ikke vil føre til det Resultat, man ventede. Dampfskibet Jylland blev imidlertid anskaffet, og sat i Fart, men Forestagendet lykkedes ikke med dette Regjeringsstib, og det kunde heller ikke lykkes, uden at der var andre mercantile Midler tilstede. Jeg bringer kun dette i Erindring, fordi den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Kreds (Monrad) har givet mig Ret i, at naar man skaffer Communicationsmidler tilveie i de Egne, vil man kunne forvandle den magre Jordforpøse til en fed og fremkalde baade en bedre Dyrkning og en stærkere Befolkning. Hvis det altsaa har været en af Hovedgrundene, hvorfor jeg stemmer for en Bane i den Retning, jeg nu har angivet, vilde jeg have det ærede Medlem for mig, naar han kun var sig selv lig fra en tidligere Tid; men Forskjellen er, at dengang vilde han bevæge Thinget til at stemme for Dampfskibet Jyllands Anskaffelse, og nu vil han bevæge Thinget til at bevillige 8 Millioner istedetfor 6. Jeg bestrider ikke hans Ret til at procedere Sagen saa godt, han formaaer — det er hans Pligt som Rigsdagsmand —; men jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at den ærede Rigsdagsmand staaer overfor mig mere som en Procurator end som en

Mand, der har en dyb Erkjendelse af det, som i dette Dieblik er det Retteste.

Jeg skal nu forsøge min Lykke lidt i Beregningerne. Her staaer, hvad jeg vil bede lagt Mærke til, at der er omtrent kun at regne paa 16 Mil, naar man gaaer den ligeste Vej, det vil sige: den ligeste Vej, Fjernbanen kan gaae, fra Aarhus over Viborg til Struer eller Vensbugten, og naar man multiplicerer Veilængden, 16 Mil, med 360,000 Rd., saa vil man ikke faae 6 Millioner ud (En Stemme: 18 Mil er den ligeste Veilængde!); nei, det er det kun under den Forudsætning, at man behøver at gjøre saa lang en Omvei, at 6 bliver til 9; men det behøver man ikke, det er der ikke den mindste Grund til. Men lad os ogsaa tage de 18 Mil, saa kommer man dog ikke betydeligt ud over denne Sum, og hvad der skulde overstige den, naar vi regne 360,000 Rd. pr. Mil, skal jeg være villig til at indrømme bliver tilføjet ved 3die Behandling; men vi maae heller ikke gaae videre, da jeg troer, at i den Henseende har min Beregning været fuldkommen tilstrækkelig.

Jeg skal nu gjøre opmærksom paa, at den ærede Rigsdagsmand fra Viborg (Bregendahl) har gjort sig et gyldent Haab, som ikke staaer til. Naar han nemlig har sagt: jeg vil nu ikke mere være mod det Forslag, der er stillet af Mindretallet, og som Ministeren tiltræder, thi derved er ingen Længdebane præjudiceret — det troer jeg selv; han vil ikke gaae ind paa et Forslag, som præjudicerer en Længdebane, men nok paa et, som ikke præjudicerer den — saa skal jeg dog minde ham om, at det virkelig præjudicerer en Længdebane, men blot paa en anden Maade. Saa snart der nemlig paa